

183 Vítej, Jezu Kriste

transpozice -7

1. Ví - tej, Je - zu Kris - te, z ne - bes vy - sokos - ti, Sy - nu Panny čis - té,
 pře - dra - hý náš Hos - ti! Od Ot - ce jsi vy - šel a k nám na svět při - šel;
 za to chvály to - bě pě - jem v této do - bě, Kris - te, náš Krá - li!

2. Králi předústojný,
 Bože všemohoucí,
 přinášíš lék hojný,
 slyšíš prosby vroucí.
 Sestoupil jsi z nebe,
 neušetřil sebe,
 zvolils život skrovný,
 lidem v těle rovný,
 Kriste, náš Králi!

3. Podle Božích slibů
 přišels v lidském těle
 Adama smýt chybu,
 spasit lidstvo celé;
 svaté krve cenu,
 smrtí podstoupenou
 vítězství jsi slavil,
 lidstvo pekla zbavil,
 Kriste, náš králi.

4. Ty jsi ďábla svázel,
 odňal žezlo jemu,
 hlásati jsi kázal
 radost světu všemu:
 „Prosím, lidé milí,
 byste čisti byli!
 Duši otvírejte,
 srdce své mi dejte!“
 Vítej, náš Králi!

5. Noc se chýlí k ránu,
prchá smutné šero;
plesej, duše, v Pánu,
siónská ty dcero!
Přeradostným hlasem
zpívej každým časem
chvály Krále svého,
Pána milostného.
Vítej, náš Králi!

2. Krá - li předůstoj - ný, Bo - že všemohou - cí, při - ná - šíš lék hoj - ný,
 sly - šíš prosby vrou - cí. Sestoupil jsi z ne - be, ne - u - še - třil se - be,
 zvolils ži - vot skrov - ný, li - dem v těle rov - ný, Kris - te, náš Krá - li!

3. Po-dle Bo-žích sli - bů při-šels v lidském tě - le A - da-ma smýt chy - bu,

spa - sit lidstvo ce - lé; sva-té kr-ve ce - nu, smr-tí podstoupe - nou

ví-tězství jsi sla - vil, lid-stvo pekla zba - vil, Kris - te, náš krá - li.

4. Ty jsi ďábla svá - zal, od - ňal že - zlo je - mu, hlá - sa - ti jsi ká - zal

ra - dost svě - tu vše - mu: „Prosím, li - dé mi - lí, bys - te čis - ti by - li!

Du - ši ot - ví - rej - te, srd - ce své mi dej - te!“ Ví - tej, náš Krá - li!

5. Noc se chý-lí k rá - nu, pr - chá smutné še - ro; ple-sej, duše, v Pá - nu,

si - ón - ská ty dce - ro! Přeradostným hla - sem zpívej každým ča - sem

chvály Krále své - ho, Pá - na milost-né - ho. Ví - tej, náš Krá - li!